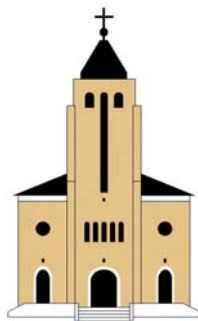

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2014/4. SZÁM • AUGUSZTUS 20.

ÉLNI ISTEN TENYERÉN

Szent István király ünnepe plébániai közösségünk búcsúünnepé is egyben. Az idei évben három történet is lelki üzenettel tölti meg ezt az alkalmat. Szerencsés Zsolt esperes atya velünk együtt ad hálát 25 év papi élet örömeért és küzdelméért. Számára kiemelkedően fontos a liturgia méltó bemutatása, Isten szentmisében való dicsérete. A *Csürke házaspár* 65 esztendővel ezelőtt itt kötötte össze az életét, és ezen a napon együtt adnak hálát Istennek azért, hogy képesek voltak elhordozni egymást. Sokat mondó megszólalás a család részéről: „Hosszú közös életüket nem kerülték el a nehézségek, de ha az egyik elesett, a másik felsegítette”. Így az elhordozó szeretet köszönete is megjelenik ezen a jeles napon. Nemrégiben pedig elengedtük a Jóisten felé *Hollai Antal* albertfalvi plébános atyát, aki szemináriumi spirituális is volt, és több paptestvéremmel együtt lelkiatyaként tekintettünk rá. Plébániai közösségünk is betekintést kaphatott egy lelki együttléten keresztül életszemléletébe, amely magán hordozta a hitében hiteles ember minden ismertetőjegyét. Most még nehéz erről nyilatkoznom, ezért csak egy dolgot szeretnék kiemelni a halála előtti beszélgetésünkéből: „Isten tenyerén élem az életemet. Ezt hirdetem, ezt hiszem, így készülök a nagy útra”. Nem tökéletes életet élt, hanem hiteles életet, amely törekedett az Isten felé. Ő már megérkezett, és odaátról segít bennünket is, hogy megérkezett emberekké válhassunk.

Három üzenet jelenik meg előttünk: Isten dicsérete, elhordozó szeretet és hitében hiteles élet. Szent István királyunk élet- és lélekművét is átjárták ezek az üzenetek. Istent dicsérve elhordozta a magyar népet, s így hitében hiteles példaképpé vált. Közösségünk ünnepén ez a hármas útmutatás erősítheti meg a jelent, és nyithat utat a jövő felé.

N. K.

A SZENT

Szent Isván, Szent II. János Pál, Szent Margit, Szent Mónika, Szent György, Szent Ferenc – és persze kiírhatnám az összes nevet a *Szentek életéből*. Vajon mi a közös ezekben az emberekben? Kikre és miért tekintünk, tekintetünk szentként? Honnan vesszük egyáltalán magunknak a jogot, hogy szentekként tiszteljünk egyeseket?

Az *Ószövetség* igen óvatosan bánik ennek a szónak a használatával. Mindössze Istenre használja, akit nemcsak egyszerűen illet ezzel a szóval, hanem egynek tekint annak jelentésével: „*az Ő neve Szent*” olvashatjuk több helyen is az *Ószövetségben*. A héber nyelv is tükrözi ezt az egységet, nem létezik ugyanis az Isten főnévből képzett isteni melléknév, hanem *az Isten és a Szent szinonimaként állnak egymás mellett*. Emiatt az egység miatt voltak olyan nagy becsben azok a kultikus tárgyak, amelyek az istentisztelet szolgálatában álltak, hiszen ezek valamilyen titokzatos módon közvetlenül érintkeztek magával a Szenttel.

Az *Újszövetség* természetesen megőrzi az Isten szentségéről való tanítást, Jézust Isten Szentjének (= Isten Fiának) is nevezik. Krisztus áldozata azonban teljesen átjárja, megszenteli a hívőket. A zsidó kultusz és áldozat külső értelemben vezetett megtisztuláshoz, Krisztus halála által a keresztények maguk is megszentelődtek. Az *Újszövetségben* nemegyszer olvashatjuk, hogy a

Krisztus-hívőket szenteknek nevezik.

Szentnek azt mondjuk, akitől az egyház tévedhetetlenül ki meri jelenteni, hogy halála után üdvözült, vagyis a szentek társaságában tartózkodik. Ezt gondos vizsgálódás előzi meg, hosszú évekig, évtizedekig eltarthat, amíg ez a kijelentés megszületik. Nagy az egyház felelőssége abban,

hogy kit állít példaként hívei elé. Mégis jó látnunk azt, hogy ahány szent, annyiféle módon megélt életszentség. Megnyugtató az is, hogy minden kornak megvannak a szentjei: tehát *nincs olyan időszak, amikor ne lehetne Krisztus törvényeinek megfelelően élni. Nincs olyan életforma, amely kizárná a szentté válást, hisz nemcsak papok-püspökök-pápák, hanem egyszerű hívek is elérhetik az életszentségnek ezt a magas fokát. És nincs nemzet, amely ne adott volna szenteket. Mi magyarok is büszkék lehetünk azokra az emberekre, akik fontosabbnak tartották Krisztus ügyét, mint a saját vagy a politika érdekeit, akik le tudtak mondani a kényelemről, a karierről vagy más olyan dolgokról, amelyek időnként talán túl fontos helyet töltenek be az életünkben.*

Szent István napján adjunk hálát azokért a magyar szentekért, akiknek fontos volt, hogy hazánk keresztény és magyar legyen. Tanuljunk tőlük türelmet, kitartást, áldozatosságot, de talán mindenekelőtt imádságot lelkületet!

N. Gy.

AUGUSZTUS

A hónap hagyományos magyar neve *Kis-asszony hava*. A hónap jeles szentje **Szent Mónika**.

Mónika Észak-Afrikában, Tagestében született 332-ben. Már a szülői házban szívébe íródott Isten iránti szeretete. Nem annyira az édesanyjától, hanem egy öreg szolgálótól, aki már Mónika apjának is dajkája volt.

Amikor eladósorba került, a pogány Patriciushoz adták feleségül. A férje egy csapodár, féktelen természetű ember volt, aki mellett Mónika sokat szenvedett. Férje nehéz természetét hallgatag türelemmel viselte, melyben a bölcsesség és a kereszt szeretete nyilvánult meg. A keresztény asszony bölcs türelmével sikerült ura szívét Isten felé fordítania, aki élete végén katekumen lett, majd a halálos ágyán megkeresztelkedett.

Mónika megözvegyülve életét a szegények gondozásának, a rászorulóknak segítségének szentelte. Erejét az oltárból merítette, egyetlen napot sem mulasztott el szentmise nélkül, estéit is imádsággal töltötte a templomban.

Rendíthetetlen hite és erős szeretete mégis főleg fiával, Ágostonnál kapcsolatban mutatkozott meg. Nem sokkal azután, hogy gyermekét világra hozta, kereszttel

jelölte meg az újszülött homlokát és sótt a szájába, s ezzel – a kor szokásainak megfelelően – katekumennek tekintette a fiát. Maga Ágoston is úgy emlékezett erre később, hogy már kora gyermekségében megfogant az Egyház méhében.

Am e lelki fogantatás és a születés között hosszú évtizedek teltek el, Mónikának sok gyötrelmet okozva. A fiú kicsapongó életet élt, és a manicheusok

szejtájához is csatlakozott édesanyja nagy fájdalmára. Könnyek között könyörgött fiáért évekig, anélkül hogy Istenbe vetett bizalma megingott volna. Álma és egy püspök szava – aki ezt mondta neki: *lehetetlen, hogy ennyi könny gyermeke elveszzen* – erősítette meg állhatatosságában.

Mikor Ágoston elhátározta, hogy Rómába költözik, Mónika erőszakkal vele akart menni. De Ágoston kijátszotta az édesanyját, és nélküle

hajózott el Róma felé. Mónika az egész éjszakát végig imádkozta, hogy Isten ne engedje elindulni a fiát. Ez a kérése Istennél nem talált meghallgatásra, a másik azonban igen, amelyik sokkal fontosabb volt és Ágoston megtérésére vonatkozott.

Mindenesetre Mónika a karthágói kötőben mérhetetlen magárahagyottságot

▶ érzett, mert – mint az anyák általában – magának akarta tartani a fiát. Mindabból ami történt, megtanulta, hogy Isten kezére bízta gyermekét, s végül egészen odaajándékozta Istennek.

Bizonyos idő elteltével mégis követte Ágostont, de ő akkor már Milánóban élt és Szent Ambrus tanítványa volt. Mónika megérezte, hogy mennyire megragadta és átformálta a fiát a szent püspök szava. 387 nagyszombat éjszakáján Ágoston, fia Deodatus és barátja Alypius együtt vette fel a keresztséget, Mónika boldogan adott hálát fia megtéréséért.

Az ünnep után elhagyták Milánót, visszavonultak Cassiacumba, majd elhatározták, hogy hazatérnek Afrikába. Mónika azonban még a kikötőben Ostiában megbetegedett és meghalt. Kérésére Ostiában temették el.

Ágoston egy imádsággal fejezi be édesanya történetét: *„Nyugodjék békében a férjével együtt, aki előtt és aki után nem volt más férje, akinek szolgált, s akiben megtermette a türelem gyümölcsét, mert őt is megnyerte, Uram, neked. Add, hogy mindnyájan, akik ezt olvassák, oltárodnál megemlékezzenek Mónikáról, a te szolgálód-ról, és vele együtt Patriciusról is, aki egykor az ő férje volt, s kinek testéből, nem tudom hogyan, engem is erre az életre vezéreltél. A jámbor lelkek emlékezzenek meg róluk, akik az én szüleim voltak ebben a mulandó világosságban, s akik most már belőled, az Atyából és a katolikus Anyából a testvéreim, és velem együtt a mennyei Jeruzsálem polgárai, ahová a te néped, a kivonulástól kezdve egész a megérkezésig oly forrón vágyakozik.”*

Az ágostonos remeték a 15. században május 5-én ünnepelték Ágoston megtérését, s az előző napot május 4-ét választották, hogy Mónikáról megemlékezzenek, kinek halála dátumát nem ismerjük.

1969-ben Szent Mónika ünnepét Ágoston ünnepnapja elé, augusztus 27-re helyezték át.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009. K. E.

VERSSAROK

Új sorozatunkban egy-egy verset adunk közre az IRODALMI KÖR levelezőlistájáról. Ezt Ágoston-Papp Mónika (az ötletgazda) ajánlotta figyelmünkbe:

Németh László:

Én az Istent sosem kerestem

Én az Istent sosem kerestem
De az életem egyre gyúrták
örömeim és keresztem
S egyszer csak: bennem lakott az Úr.

Azt se mondtam: jó volna hinni
Vagy: hogy ő az a nagy zsidbasztó,
Vagy – nem akarok már vívni
Sosem hívtam s ő rámtalált.

Mint a nap jött és fölkelt bennem,
Nem rekedtem meg hajnalomban,
S nem álltam meg reggelemben.
Egyre föllebb hágott az Úr.

A piros mező rég kisárgult
S mint a sütkérező gyíkcscák
Én sem tudtam, hogy mi ráhullt,
Nap volt s hogy általa vagyok.

Készen állott az Úr világa
Türelem és a felelősség,
Mely a szív Isten-kocsánya
S még nem mondtam ki a nevét.

És ma is csak a költő tudja,
Költőfelem, ki szókra váltott,
Hogy hitem lassan épült útja
Isteni Via Appia.

A DON BOSCO KÖZÖSSÉGI HÁZ

A márciusi MUSTÁRMAG-ban írtunk már a közösségi házunk felújítására elnyert támogatásokról, illetve az ezzel kapcsolatos tervekről, és a hirdetésekben is gyakran szerepelnek hírek a munkák állásáról. Azonban „a szó elszáll...”, így ismét beszámolunk a fejleményekről – hála Istennek, bőven van miről...

BESZÁMOLÓ A FELÚJÍTÁSI ÉS BŐVÍTÉSI MUNKÁKRÓL

A plébániánk tulajdonában lévő Don Bosco Közösségi Ház meglehetősen elhasznált, és a mai esztétikai és funkcionális követelményeknek sem felelt már meg. Ezért elhatároztuk annak korszerűsítését és felújítását. A kivitelezéshez szükséges összeget pályázat útján kívántuk biztosítani. Sikeres pályázatokkal összesen 17 400 000 Ft támogatást nyertünk.

2013 szeptemberében elkészült a kivitelezési terv, és elkezdődhetek a munkálatok. A kivitelezést három ütemre terveztük, mivel az épületben közvetlenül a tanév vége után még napközis tábort szerveztünk.

Az első ütemben elkészült a főbejárat melletti vizesblokk. A második ütemben az épület egy részében működő kis köztet kellett az épület hátsó részébe költöztetni, majd ezt követően kezdődhetek a bontási munkák. Kibontották az összes válaszfalat és a burkolatot – bámulatos gyorsasággal –, majd elkezdődtek a külső

No, ennél már lényegesen jobban állunk...

A „platános terasz”

► terasz alapozási munkái. Az alap kitűzésénél kiderült, hogy a terasz külső szélét egy öreg platánfa törzse érinti. Rövid tanácskozás után olyan döntés született, hogy a fát belülről kerüljük meg, a teraszból, mint egy 1 m²-es darabot kivéve. Szerencsére a fa fontosabb gyökerei nem keresztezték az alap útját, így elkerülhető volt a terasz nagyobb méretű csökkentése. Ha a kultúrház helyiségei valamilyen nevet kapnának, akkor javasolt a teraszt „platános teraszra” keresztelni. Elkészült a mozgássérült-feljáró rámpa oldalfalának betonozása, és beépültek a műanyag nyílászárók is.

Eközben plébániánk gyakorlott háziasszonyainak hosszas egyeztetési folyamatban sikerült eldönteni a konyha végleges bútorozási tervét is. Kialakult a büfé, konyha és raktár kapcsolata.

A gépezetek elkészítették az aljzatban és az oldalfalon az alapvezetékeket és a villanszerelő is elhelyezte csöveit a megbeszéltek szerint. Folyamatban van a mosogató felújítása is. Megegyezés született a közösségi tér és a büfé-konyha elválasztására hivatott tolóajtó műszaki beszerelésének módjáról.

Elkészült az álmennyezet, melyben a normál teremvilágításon kívül rejtett szórt fényű világítás is lesz. A cikk megjelenésekor már a szakipari munkák folynak,

mert a második ütem tervezett határideje augusztus 20-a.

Hálásak vagyunk közösségünk tagjainak önzetlen adományaiért, hiszen a pályázatban vállalt 2 000 000 Ft önrészből – lapzártakor – 1 381 645 Ft már összegyűlt. Bízunk benne, hogy a szükséges fennmaradó 618 355 Ft-ot is sikerül adományainkból összegyűjteni, melyet elsősorban már a közösségi ház berendezési tárgyainak beszerzésére szeretnénk fordítani.

M. I.

MI LESZ, HA KÉSZ A HÁZ?

Joggal merül fel a kedves Testvérekben, hogy a közösségi ház külsőleg látványosan alakul, ami minden arra járó szemlélődő számára világos: új ablakok jelentek meg, a bolt áttelepült, a munkák lassan a végükhöz közelednek. De lesz-e a tartalom? No, ezen törjük többedmagunkkal mi is a fejünket, mert csak akkor válhat értékke ez a beruházás, ha a napjaink részévé válik színes programkínálatával.

Karesz atya találóan háromlábú székhöz hasonlította a leendő programterveket. *Az egyik láb a plébániai.* Találjon minden oda illő program helyet az épületben! Lehet ez egyszerű alkalom, amikor az asz-

szonykör, férfikör, családfrissítő, irodalmi kör kicsit rendhagyó módon akar együtt kézműveskedni, beszélgetni, filmet nézni felhasználva az épület új adottságait. Lehet szó persze új programokról is, amelyek a közösségünk számára hasznosak: táncház, kismama klub stb. Mindenki bátran járathatja az agyát azon, hogy milyen új ötleteket akar beadni a közösbe, persze úgy, hogy közben felelősséget vállal a szervezésért, és időt szán a program előkészítésére.

A program második lába a helyi, lőrinci közélet felfrissítése, katalizálása lenne, ami megvalósulhat közösségi programok befogadásával – pl. a lőrinci logopédusok programjai –, de a plébánia nyitásával is – művészekkel való találkozók, koncertek, ke-rekasztal-beszélgetések révén. Nagyon sok értékes ember él közvetlen közelünkben, akit meg lehetne hívni, de küldetésünk is a párbeszéd folytatása a nem hívőkkel vagy más felekezetekkel, válásokkal. Miért ne lehetne a környező templomok lelkipásztorait például egy asztalhoz ültetni különböző témákban?

A harmadik láb pedig a közösségi ház kiadása nem titkolt bevételi céllal. Aki számára hasznos lehet ez a tér, és szeretne itt tanfolyamot szervezni, lakodalmat lebonyolítani vagy bármilyen olyan rendezvényt, amely a megújult épületbe való, annak számára megfelelő feltételekkel nyitva fog állni a Don Bosco Közö-ségi Ház.

A cél egyik láb esetében sem a bevétel maximalizálása, hanem a plébánia hívő-

seregének közösséggé formálása, a helyi közösségek támogatása, az ide tervezett rendezvények befogadása. A feltételeket úgy szeretnénk alakítani, hogy mindenki sajátjának érezhesse majd a teret, és ne felélni akarja, hanem hosszú évtizedeken át úgy tudja használni, hogy közben a három lábú szék ne billegjen, hanem stabilan álljon.

Talán mindenki emlékezetében él még a Don Bosco közelmúltja, amikor fűthetetlen volt, ki volt téve a természet viszontagsá-gainak, és csak héba-hóba használta vala-ki. Ahhoz, hogy az előreláthatóan gyönyörű épület és bútortartat generációkat tudjon szolgálni, közös összefogásra van szükség, nemcsak anyagi tekintetben, hanem sokkal inkább a lelkeket megérintő ötletek, programok terén, amelyek megadhatják azt a hozzáadott értéket, ami miatt érdemes volt

Tényleg ilyen jól fog kinézni? (Ez még csak egy látványterv...)

megújítani a falakat, mert a saját lelki megújulásunkat is szolgálják.

A nyár hátralévő napjaira jó pihenést kívánunk mindenkinek, a valószínűsíthetően szeptemberi avatóünnepségre pedig minden hívőt szeretettel lát a közösségi ház. Addig is mindenki gondolkodjon, és ötleteit, programszervező erejét senki ne késlekedjen felajánlani a szerkesztőség e-mail címén, vagy Karesz atyának közvetlenül. **B. M.** ►

AZ EGYHÁZKÖZSÉGI KÉPVISELŐTESTÜLET KÉRÉSE

A Don Bosco Közösségi Ház felújítása a második szakaszhoz érkezett. Megköszönve az eddigi nagylelkű adományokat kérjük, hogy aki teheti, támogassa a további munkákat – immár a berendezési tárgyak beszerzését, hogy mielőbb teljes használatba vehessük közös erővel létrehozott házunkat!

Az alábbi adománylistára tételesen összeírtuk a még hiányzó tárgyakat, eszközöket. A tetszőleges összegű hozzájárulásokat a megvásárolni kívánt tárgy megnevezésével a sekrestyében lehet befizetni. A beszerzés összesítve történik, hiszen mindenből igyekszünk a legjobb árat megtalálni, aminek lényeges feltétele a mennyiségi kedvezmény.

A közösség összefogásában bízva, a Testvérek nagylelkűségét köszönve:

az Egyházközségi Képviselőtestület

ADOMÁNYLISTA

Ipari tűzhely • 4 gázégővel, villany sütővel, 3 tepsivel	300 000 Ft
Hűtőgép • 2 db	250 000 Ft
Asztalok • összesen 20 darabra van szükség, egyenként kb. 20 000 Ft	400 000 Ft
Székek • 100 db kárpitozott, rakásolható szék, egyenként kb. 10 000 Ft	1 000 000 Ft
Tányérok, poharak • Alföldi Porcelángyár, összesen kb.	360 000 Ft
<i>Ez az összeg az alábbi tételekből áll:</i>	
– lapos és mély tányérok • fajtánként 102 db, egyenként	285 Ft
– süteményes kistálak • 102 db, egyenként	194 Ft
– boros és vizespoharak • fajtánként 102 db, 6 db/csomag	1500–3000 Ft
– kávéscsészék aljjal • 102 garnitúra, 6 db/csomag, kb.	3000 Ft
– bögrék • 102 db, egyenként	129 Ft
– leveses tálak fedővel • 20 db, egyenként	1160 Ft
– merőkanalak • kicsi 20 db, nagy 4 db, egyenként kb.	1500–3000 Ft
Evőeszközök	150 000 Ft
Kávéfőző	20 000 Ft
Mikrohullámú sütő	20 000 Ft
Textiliák, függöny	200 000 Ft
Konyhabútor	1 000 000 Ft
Hangosítás, projektor	350 000 Ft
Gardrószelekények	250 000 Ft
Tolóajtó, festés	1 050 000 Ft
Mosogatógép	300 000 Ft

VISSZATEKINTŐ

PÜNKÖSD

Szemeretelep, 2014. június 8.

Pünkösd a húsvétot követő ötvenedik nap. Neve a görög pentekosztész („ötvenedik”) szóból ered.

Pünkösd ünnepét a katolikus egyház annak emlékére tartja, hogy Jézus mennybemenetele után a Szentlélek leszállt az apostolokra. Krisztus mennybemenetele után az apostolok és a legközelebbi tanítványok közösen ünnepelték a pünkösdöt. Hirtelen hatalmas szél támadt, amely betöltötte az egész házat, ahol ünnepeltek, majd lángnyelvek jelentek meg, melyek szétoszlottak és leszálltak mindegyikükre: megteltetek a Szentlélekkel.

Ekkor alakultak meg az első keresztény gyülekezetek, tehát Pünkösd a keresztény egyház születésnapja is. Templomunkban a ½10 órai szentmisén hangzott el kántorunk tolmácsolásában, ének és zenekarunk kíséretével az ünnepi szekvencia.

PAPSZENTELÉS ESZTERGOMBAN

Esztergomi Bazilika, 2014. június 14.

Június hónap a papszentelések időszaka. A mi egyházmegyénkben főpásztorunk, *dr. Erdő Péter* bíboros, prímás, érsek atya június 14-én az esztergomi bazilikában pappá szentelte a főegyházmegye számára *Hodász Andrást, Lakatos Bencét, Marton Zoltán Lászlót és Szemere Istvánt*. A főpásztor három családos férfit, *Kuzmányi Istvánt, Lovász Pétert és Szojka Árpád*

Miklóst állandó diakónussá, három papnövendéket, *Lindmayer Miklóst* és a Krisztus Légiója Kongregáció két szerzetesét, *Egervári Bertalant* és *Szabó-Molnár Bálintot* diakónussá szentelt.

Imádkozunk papi és szerzetesi hivatásokért.

NAPKÖZIS TÁBOR

2014. június 16–20.

Ismét eltelt egy év, és ismét napközis tábor volt *Szász Katalin* vezetésével. Engem Kati kért meg, hogy mint tavalý, legyek a segítségére. Tábor után nem sokkal elutaztam nyaralni, nemrég tértem csak haza. Pár nappal ezelőtt találkoztam Katival. Nagyon megörültünk egymásnak, és sokat beszélgettünk. Szóba került a napközis tábor is... ►

► **Kati:** Csanád, ha jól emlékszem utoljára napközis táborban találkoztunk. Milyen élményekben gazdagodtál abban az egy hétben?

Csanád: Szerencsére elég sok élményben volt részem. Csak egy-kettőt szeretnék em-

líteni, különben itt ülhetünk estig. Jó volt látnom a kisebbek vidámságát ettől szerintem minden vezető és szervező felvidult. Szép és jó élménynek éltem meg, hogy segíthettünk Karesz atyának egy kis aprósággal, a Don Bosco felújításához szükséges pénz összegyűjtésében.

K: Melyik nap volt szerinted a legjobb?

Cs: Talán mindenki számára az egyik leg-

izgalmasabb nap a kalandparkban töltött délelőtt volt. A csapatomtól tudom, hogy a fürdés is kiválóan sikerült, melyen én a tanévzáró miatt nem tudtam részt venni.

K: Összességében hogyan gondolsz vissza erre az egy hétre?

Cs: Egyértelműen pozitívan. Szerintem mindenki, aki részt vett, élményekben gazdag hetet tudhat maga mögött.

K. Cs.

A FÉRFIKÖR ÉVADZÁRÓ TALÁLKOZÓJA

Kőbánya és Pestszentlőrinc, 2014. június 17.

A férfikör zárórendezvényét az Úr 2014. évének június 17. napján tartottuk. A program szervezése kicsit nehézkesnek bizonyult, de idén nem akartunk egy újabb, immár szokványos borkóstolóval zárni. Így hát ennek a bizonyos keddi napnak délutánján a Kozma utcai „börtön” melletti gokart pályánál gyülekeztünk, innen indult útjára az igazi férfias játék. Mivel a visszajelzések igencsak foghíjasan érkeztek a levelezőlistára, csak reménykedni tudtunk abban, hogy elegen leszünk egy jó kis versenyhez. De feleslegesen aggódtunk: a létszám egyre csak nőtt és nőtt, így mind a nyolc pályát és a gokartokat gond nélkül megtöltöttük.

A futam elején elhangzó fogadkozások, miszerint vigyázunk egymásra, nincs sem lökdösődés, sem egyéb huncut dolgok, valahogy érvényüket veszítették a sisakrostélyok lecsukódásakor. Akkor és ott már nem Józsik, Máté, Péter, Szabolcs stb. voltunk, hanem Raikkönen, Hamilton, Alonso és a többi profi pilóták. A pályán persze előzgettük, kilökdöstük egymást, de szerencsére senki semmilyen balesetet nem szenvedett.

Van, aki gyorsabban ment a többieknél, de volt, aki nem értette, mi a jó abban, ha egy fűnyírón ül, és állandóan a kék zászlót lobogtatják a szeme előtt. Három futamból kettőt egy fiatal versenyző nyert – megnevezni nem szeretnénk, legyen a neve egyszerűen csak Kimi – olyan nagy öregek előtt, akik életükben már jó pár mérföldet vezettek. Nagy élmény volt számunkra összehozni a csapatot, és versenyezni egyet az aszfalton, és ezt még tudtuk fokozni...

Ugyanis miután a sisakrostélyok újra kinyíltak, és a vad versenyzők visszavédlettek szelíd, hitbuzgó katolikusokká, visszatértünk a plébániára, hogy a vesztes körök okozta lelki traumát imádsággal, további férfiakkal kibővülve egy közösen elmondott zsolozsmával orvosoljuk. Ezt szerény agapé követte zsíros kenyér, hagyma, paprika és egy korty bor formájában. Izgatottan vártuk a folytatást.

A hangulat tovább fokozódott. 8 óra után ugyanis átsétáltunk a Lőrinc Center-

be, ahol mindkét bowlingpályát lefoglaltuk erre az estére. Összeszokott társaság lévén mindenki tudta, mi a feladata. Volt, aki a számítógépen a neveket pötyögte be, volt, aki frissítőért szaladt, de akadt olyan testvérünk is, aki utcai cipővel a bábuk között ▶

▶ szaladgált. A háttérben kivetítón a foci vb-t lehetett látni.

Az egyik pályán a profik játszottak végre menő csatát, a másik pályán a kezdők csodálkoztak rá a sok szép színes gömbre, amikben még lyukakat is találtak. A kezdeti nehézségeket leszámítva mindenki tudta, hogy melyik a pálya eleje és vége, sőt néha még a bábukat is sikerült kifektetni.

Az este gyorsan eltelt, nagyon jól éreztük magunkat.

B. Gy.–S. Gy.

ÚRNAPJA

Szemeretelep, 2014. június 22.

Úrnapján kora reggel kezdődött az előkészület a nagymise végéhez kapcsolódó Úrnap körmenetre. A négy oltárt már a megszokott csoportok: az Asszonykőr, a Bibliakőr, a Nyugdíjas-klub tagjai és a Kőröshegyi család díszítették. Ezen a napon *Krisztus titokzatos testét (Corpus Christi Mysticum)*, az oltáriszentséget ünnepeljük. Kötelező – piros betűs – ünnepé 1264-ben IV. Orbán pápa tette földije, Lüttichi Szent Julianna (†1258) hatására, aki egy látomásában a teliholdat látta, melyből egy darabka hiányzott. Júlianna a látomását úgy értelmezte, hogy a Hold az egyházi évet jelképezi, amelyből valami hiányzik, mégpedig az Oltáriszentség ünnepe.

Az ünnepé nyilvánítás közvetlen előzménye a híres, Raffaello által is megfestett bolsenai csoda volt. A pápa épp Orvietóban

időzött, amikor hírül vitték néki, hogy a közeli Bolsenában az ostya a pap kezében úrfelmutatáskor vérezni kezdett.

A világegyház az ünnep napját csütörtökön tartja, de mivel ez parancsolt ünnep, így Magyarországon vasárnap ünnepeljük.

HÁROM NAP A BALATON MELLETT

Balatonalmádi, 2014. június

2 + 3 + 2 fiatal + 1 pap úgy döntött, hogy fáradságos vizsgáik kipihenésére elfoglalják Balatonalmádi települését. Öten autóba, hárman vonatra szálltak.

A város rettegve tapasztalta érkezésüket, bemutatkozásuk jeléül fű-fütyülő tanfolyamot tartottak. A kései ebéd – ami tejfölös kenyér volt – elfogyasztása után megnézték a Balaton vizét. A lemenő nap hevében heves pinpongszátak zajlottak, kerek 100 forintért. A strandról visszafelé haladva az Ipoly, Erkel, Tisza, Kőrös utcákon kellett felrohanniuk, hiszen már este 9 volt, és a vacsorára szánt saslik még sehol sem tartott. A vacsora éjfélre fogyott el, ami után a lelkes fiatalok romantikus filmmaratont tartottak volna, ám tervük meghiúsult, kifogott rajtuk a technika. De nem estek kétségbe, hiszen tele voltak jobbnál jobb játékokkal. A fiatalok kreativitása nem ismer határt, így extrém activitybe kezdtek. Az egész nyaralóban egy darab papírfecnit sem találtak, ezért számítástechnikai bennszülöttek lévén a függönyre kivetítve, laptopon rajzoltak. Az öt zacskó popcorn, és a be nem vallott milyenségű és mennyiségű ital elfogyasztása közben érdekes megoldások születtek... A békés játékot egy hatalmas 100 lábú szörnyeteg szakította félbe. Az activity-party olyannyira jól sikerült, hogy a közeledő napfelkeltét is ébren megvárták.

A reggeli lefekvés után a késő délutáni órákban ebédeltek, ám ez a napjuk sem ment kárba, hiszen rengetek program várta őket. Megkóstolták Almádi legjobb fagyiját, és végigjárták a parkot és a partot is. Vacsora, majd a gyönyörű kilátás előtt/mögött órák hosszat tartó beszélgetés következett.

Nyaralásuk során megannyi pókkülönlegességgel találkozhattak, mint például: Uloboridae, freno, de felvették velük a harcot, és távozásukkor új pókkolóniáknak adták át a lehetőséget a beköltözésre.

A fiatalok – bár csak pár rövid napot töltöttek együtt –, küldetése sikeres volt, jókedvűen és kipihenten térhettek haza.

X. Y.

DÉL-PESTI KÖZÉPISKOLÁS HITTANTÁBOR

Kemence, 2014. június 30–július 5.

Kíváncsian és a jobb idő reményében álldogáltunk a főplébánia előtt a szemerkélő esőben, miközben *András atya* bevezetőjét hallgattuk a középiskolás táborhoz. Az idő egyelőre nem javult meg, és a busz sem telt meg, de a hangulat kárpótolt minket.

A táborhelyre érve megőrültünk a szalétlinek, és azonnal meg is hallgathattuk a tábor himnuszát. A dal is illeszkedett az egész hetet átfogó lelki témánkhoz, a tékozló fiú történetéhez, amit az első fiú, a testvér és az atya szemszögéből is megvizsgáltunk. A kiscsoportos beszélgetések mellett kreatívkodhattunk is, hiszen a napi kérdést rajzba, mozaikba, vagy versbe kellett foglalnunk.

Természetesen volt túra, jó hosszú, hogy elfáradjunk, és édes lett volna a pihenés a paprikáskrumpli-főzés után, de az eső kifogni látszott rajtunk, így visszaindultunk a táborhelyre a sötétben. Táborház is volt, ahol kvízzel és más játékokkal szórakoztattuk a többieket. Akiket érdekelt, volt lehetőségük az éppen zajló foci vb aktuális mérkőzését megnézni (vagy épp wifi közelebe kerülni ☺). A közelben volt egy strand is, ahová szintén el lehetett látogatni, de ►

▶ az otthon maradottak nevében mondom, a vízicsata is legalább olyan jó volt, mint a medencék lehettek! (Én legalábbis eléggé vizes lettem!)

El kell mondanunk, hogy elsöprő soroksári többség volt, de azért képviseltették magukat az imreiek, a főplébániások, az erzsébetiek és persze mi is! Papokkal is jól el voltunk látva, vagyis nem. Mint kiderült volt kispapunk, káplánunk, plébánosunk, plébániai kormányzónk és esperes-helyettesünk is, de papunk egy se! Ki hitte volna?!

Szót kell ejtenünk a fantasztikus zenekarról, ahol a gitárok mellett fuvola és még egy nagybőgő is megjelent! Köszönjük nekik az egész hetes szolgálatukat! Ugyanígy

hálásak vagyunk a táborvezetőknek, akik áldozatos munkájukkal tették élményekben gazdaggá a táborunkat!

Akik idén lemaradtak ne szomorkodjanak (na jó, egy kicsit, mert nagyon jó volt!), hiszen jövőre is szívesen látunk mindenkit, gyertek minél többen! Mi ott leszünk! ☺

H. N.

ÖNKÉNTES MUNKA TIHANYBAN

Tihany, 2014. július 14–20.

Ha az ember Tihanyban jár, egyik legfontosabb emléke a kilátás lesz, ahogy a félszi-

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Krajcsovics Luca**

születési dátum: 2013. október 17.

keresztelés ideje: 2014. június 8.

☞ **Harman Szonja**

születési dátum: 2014. április 19.

keresztelés ideje: 2014. augusztus 3.

☞ **Biharik Benedikt**

születési dátum: 2014. március 17.

keresztelés ideje: 2014. augusztus 17.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Jakab Viktória és Donáth Péter** –
2014. június 28.

TEMETÉSEK

† **Virányi Józsefné (Takács Ágnes)**

születési év: 1931

temetés ideje: 2014. június 18.

† **Bereczki Ferencné (Horváth Margit)**

születési év: 1919

temetés ideje: 2014. június 27.

† **Sipos Imre**

születési év: 1923

temetés ideje: 2014. július 18.

† **Bors János**

születési év: 1915

temetés ideje: 2014. július 30.

† **Dr. Miklós Ferenc**

születési év: 1933

temetés ideje: 2014. augusztus 2.

† **Esztergomi Ferenc**

születési év: 1923

temetés ideje: 2014. augusztus 6.

† **Rokolya Dezsóné (Virág Aranka)**

születési év: 1924

temetés ideje: 2014. augusztus 8.

† **Garancsy Tamásné (Pósa Ilona)**

születési év: 1947

temetés ideje: 2014. augusztus 12.

PLÉBÁNIAI NAGYTÁBOR

Nemesnádudvar, 2014. július 24–27.

Két résztvevőtől is kértünk írást a táborról – egy első táborozótól és egy visszatérőtől –, aztán befutott egy harmadik is egy rendszerestől... Szóval az a ritka helyzet állt elő, hogy a szerkesztőségnek a bőség zavarával kellett megküzdenie – így sikerült:

JÓKEDV, MÓKA, GYEREKZSIVAJ, FIZIKAI ÉS LELKI TÖLTÖDÉS, MOZGALMAS NAPPALOK ÉS VIDÁM ESTI BESZÉLGETÉSEK...

A plébániai nagytábor közösségünk egyik legfontosabb programja. Azzá teszi a létszám, az együtt töltött idő hossza és mélysége, és természetesen az a sok munka, ▶

get tetejéről, az apátságtól belátni az egész Balatont. Az *Értelmes Életért Alapítvány* gondozottjainak sajnos ez az emlék nem adatott meg. Az alapítvány ugyanis halmozottan sérült, középsúlyos értelmi fogyatékos, vak fiatalokkal foglalkozik. *Károly atya* évek óta látogatja őket, lelki gondozással foglalkozik.

Húsz éve hagyomány az egyhetes tihanyi táborozás, amelyen idén fiatal hittanközösségünk néhány tagja – és természetesen *Károly atya* – is részt vett önkéntes segítőként. A fiatalok meglátogathatták az apátságot, megszólaltathatták a tihanyi visszhangot, és még a balatonfüredi aquaparkban is csúszdázhattak.

Ahogy azt *Hornyák Attila*, az intézmény vezetője többször is hangsúlyozta, a fiatalok megfelelő foglalkoztatás és ingerekben gazdag környezet hiányában csak leépülnének, ezért különösen fontos biztosítani számukra a lehetőséget, hogy mindig új dolgokkal találkozzanak, és mindig érezzék az emberi törődést és szeretetet.

Segítőként nem csak a közlekedésben és egyéb kézenfekvő dolgokban segítünk nekik, hanem külön kis programokat szerveztünk délutánokra: vetélkedőt tartottunk, énekeltünk velük, meséltünk nekik. Ezek az apróságok azok, amik segítenek nekik abban, hogy agyukat éberen tartsák, és szinten tudják magukat tartani.

Az idei tábor nemcsak az alapítvány fiataljainak, hanem nekünk is felejthetetlen élmény marad: megtapasztalhattuk az önkéntes munka örömeit, megérthettük, hogyan kell segítségére lenni értelmi fogyatékosoknak és vakoknak, és észrevehettük magunkban a lassú fejlődést, ahogy egyre jobban és jobban rá tudtunk hangolódni a fiatalok igényeire, hogy minél élvezetesebb legyen számukra a vakáció.

B. D.

- ▶ amivel a szervezők ezekre a napokra készülnek.

HELYSZÍN:

idén – négy év után – ismét Nemesnádudvar, a bensőséges hangulatú otthont nyújtó Knáb Panzió, és a zöld-aranyban játszó, hús árnyat adó szivar- és diófáinak lombja alatt meghúzódó udvar – kiváló helyszín a szentmisékre (is).

RÉSZTVEVŐK:

eddig nem látott 83 fős létszám, több új táborlakóval – amellyel „ki is nőttük” a panziót: néhány családnak „már csak” külső helyszínen jutott szállás.

„MEGLEPETÉS-CSALÁDTAG”:

Mahi atya, aki – elmondása szerint – nagy örömmel jött közénk, mert közösségünket a „családjának” érzi, és aki a vasárnapi záró szentmisén értékes gondolatokkal teli, len-

dületes magyar nyelvű (!) prédikációval lepett meg bennünket.

A NAPPALI PROGRAMOK:

Csütörtök:

A szobák elfoglalása és a szentmise után vidám ismerkedő játékokra került sor, melynek keretében megismerkedhettünk az új táborlakókkal és az olyan családokkal is, akik nem a mi plébániánkról érkeztek a táborba.

Péntek:

A reggeli torna és szentmise után a közeli Szekszárdon két csoportra „osztódva”, egy-egy idegenvezető segítségével ismerhettük meg a megyeszékhely nevezetességeit. Amíg a kisgyermekes családok a mézeskalács múzeumba látogattak – ahol a mézeskalácsírást is kipróbálhatták –, addig a fiatalok és a felnőttek Babits Mihály szülő-

házát és a mellette lévő Mészöly Miklós Emlékházat tekinthették meg. Érdekes irodalmi séta volt, idegenvezetőnk lelkesen és jó érzékkel irányította figyelmünket a leglényegesebb momentumokra. Ezután – még mindig vezetéssel – megnéztük a hangulatos belvárost, más nevezetességek mellett a főtéren álló templomot is.

Délután élményfürdő enyhítette számunkra a nyár hevét. Csodás csúszda-csavarokon száguldoztunk és csobbantunk a hűs vízbe. A Jóisten különös adománya volt, hogy Józsi egyik régi barátjának jóvoltából valamennyien ingyen (!) mehettünk be a strandra.

Szombat:

Gemencre kirándultunk: az erdei kisvasúton tett utazás után egy rövidke tanösvényen ismerkedhettünk meg a környék élővilágával, láttunk sulyom mezőt a vízen, valamint a mesék óriás koscsányos tölgyfáit, melyeken Misi mókus és Harkály doktor laknak.

AZ ESTÉK:

Csütörtök:

Vacsora után kíváncsian kóstolgattuk az általunk hozott sütemények garmadát. Aki még bírta szusszal egy hangulatos és színes műveltségi vetélkedőn is részt vehetett.

Péntek:

Vendégművész látogatott hozzánk, *Csernik Szende*, aki izes székely tájszólásban, a lábára húzott bábok segítségével adta elő iga- ▶

zán szórakoztató, és a közönséget is megmozgató meséit, melyek során Karesz atya fekete macskát szorongató, kedves vasorrú bába, Knáb Józsi és Misinczki Viki parasztember és parasztasszony lett, akiknek ott helyben meg is született gyermekük – akit Visky Luca alakított –, mi magunk pedig hol fákká, házakká vagy fújó széllé változtunk, ahogy a mese épp megkívánta.

A mese után a nemesnádudvari táncsoport egyik vezetőjének közreműködésével sváb néptáncokat – polkát, valcert és marsot – tanultunk.

Szombat:

A kirándulást követő délutánt pihenéssel töltöttük: voltak, akik ismét strandra mentek, és voltak, akik a szálláson aludtak, beszélgettek, miközben a gyerekek kézműveskedtek. Este szentmisén adtunk hálát a nap kegyelmeiért, majd tábornüzt gyűjtöttünk, és hajnalig nótáztunk, beszél-

gettünk. A házigazda, Knáb Józsi vezette zenekarban a „feltörekvő ifjak” – Fodor Barnabás, Knáb Andris és Vadas Laci – mellett egy szerény nem-vendégművész, Visky Dénes is zenélt-dalolt nekünk.

ELLÁTÁS A TESTNEK...

Csupán ízelítőül...

Csütörtök:
bográcsgulyás, otthoni sütemények

Péntek:
a helyiek jóvoltából igazi nádudvari specialitást, harcsapaprikást kóstolhattunk túrós csuszával, s hozzá finom bort ittunk

Szombat:
Duna-parti piknik – „hamburgeres” ebéd. Este salátákkal tálalt grillezett húsok – köszönet a kiváló szakácshajlammal megáldott férfitestvéreinknek!

...ÉS A LÉLEKNEK:

A szentmisék meghittsége, az oltárra csempezett kis virág, Karezs atya és Mahi atya prédikációi...

FONTOS PILLANATOK:

Kada Peti reggeli trombitás ébresztő koncertje, tündéri apróságaink csipogó barátkozása, a fiatalok közös zenélése, focimeccse, ping-pongjátéka, Gábor reggeli tornája, agyagozás, sok meghitt és vidám beszélgetés...

▶ A „KÍVÜLÁLLÓ” SZEMÉVEL

Alvincz Erzsébet vagyok és Dunabogdányból, a Dunakanyarból érkeztünk a családommal a táborba. Károly atyán keresztül kerültünk ide, és szinte senkit sem ismertünk. De ez nem maradt így sokáig, mert senki nem tett különbséget ismerős és ismeretlen között. A gyermekeim, főleg a 11 éves lányom eleinte félve nézett a gyerekek felé. Be kell hogy valljam, igen erősen kötődik hozzám, de itt a táborban szinte csak lefekvéskor találkoztam vele, annyira jól érezte magát a gyerekek között.

A tábor életében mindenkinek megvolt a maga feladata. Minden család be volt osztva bizonyos munkák ellátására, és mindenki szó nélkül végezte is a dolgát. Ennek köszönhetően igen rövid idő alatt készült el a több mint nyolcvan ember számára a reggeli vagy a vacsora. Soha nem kellett sürgetni senkit a munkával, mindenki együtt dolgozott, pihent és érezte jól magát. Sze-

rintem ennél fontosabb célja egy tábornak nem is lehet.

„Arról ismerjenek meg titeket, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást” – jutott eszembe arról, amit itt tapasztaltam. És itt nem nyájas viselkedésre, állandóan mosolygó arcokra gondolok. A szeretet ezer és ezer formájában képes megnyilvánulni. Ebben a közösségben a másokra való figyelmet, az odafordulás jeleit lehetett igen erősen érezni.

Örülök, hogy ha csak pár napig is, de egy ilyen közösség tagja lehettem.

IDÉZETEK AZ ELHANGZOTT HÁLAADÁSOKBÓL:

- „Szeretném, ha most még sokáig itt maradhatnánk!”
- „Felejthetetlen élmény volt!”
- „Igazi közösségi élmény volt!”
- „Fejedelmi kényeztetés volt a gazdag programok mellett a sok ínycsafalat!”
- „Még soha nem éreztem magam ilyen jól, szeretném, hogy ne érjen véget, és alig várom, hogy újra jöhessünk!”
- „Anya, ugye nemcsak egyszer van ilyen egy évben? És ugye legközelebb is mindenki ott lesz?!”

KÖSZÖNET:

Köszönjük mindazok áldozatos munkáját, akik sokat tettek a tábor megvalósulásáért.

Sokan maradtunk volna még... a vidámság, a mozgalmas programok, a kézzel fogható, szolgáló szeretet, a tartalmas találkozások sokunkat gazdagítottak. Hála ezért az Úrnak!

A. E. – K. D. J. – M. P. – N. Gy. – N. Zs. O.

UTÓIRAT:

(egy emailből) Jövőre kezdődjön már szerdán a tábor, és legyen ismét Nemesnádudvaron!

VISSZATEKINTŐ AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁS TÁBORRA

Kemenesmihályfa,
2014. július 28–augusztus 1.

Idén újra megrendezésre került az általános iskolás tábor. Ezúttal az ország egyik páratlan szépségű tájára mentünk, a Szombathely környékén fekvő Kemenesmihályfára. Huszonketten voltunk, ami kicsit kevesebb, mint a szokásos, de így könnyebb volt mindenkit megismerni. *Karesz atyán* kívül még *Szegedi Kati néni* is kísért bennünket. Három vezető volt: *Hajdú Nono*, *Knáb Andris* és *Kollányi Kata*, akikre egy-egy csapat volt bízva.

Hétfő reggel 6:38-kor indult a vonatunk a Keleti pályaudvarról. A hosszú utat a kártyázással és más társasjátékokkal tettük színesebbé. Amikor megérkeztünk, egy ismerkedős játék után berendezkedtünk a szobákba, majd nemsokára megkezdődtek a programok. Készítettünk csapatonként papírvulkánokat, pólókat festettünk, fociztunk és még métáztunk is.

Sajnos a hét elején még sokat esett az eső. Egyik sétánk alkalmával, amelyet a falu körül tettünk, el is kapott bennünket egy kisebb zápor, de a gyerekek többsége úgyis szeretett volna elázni. A hét második felében már kitűnő volt az idő, így már fürdőzés és kirándulás is helyet kaphatott a programok között.

Minden reggel, amíg a buszra vártunk, a megállóban *Fodor Benjamin* tábornok parancsára menetelt a „hadsereg”, amely tudomásom szerint *Knáb István* tulajdonát képezte. Erre valószínűleg azért volt szükség, mert a tábor folyamán elterjedt a fiúk között az úgynevezett „sáskatamadás”, ami ►

▶ abból állt, hogy hátulról megközelítve a másikat derékon szorítottuk.

Meglátogattuk a Vulkánparkot is, ahol mindenki gyarapíthatta a tudását a vulkánokkal kapcsolatban. Rengeteg érdekes dolgot mondtak, sok képernyőn videókat láthattunk, és voltak kis makettek, amelyek vulkánkitöréseket szemléltettek.

Nagyon jó volt a fürdőzés is, a legtöbben vízilabdáztak, de voltak, akik a nyakukba vettek kisebbeket, vagy éppen bedobálták őket a vízbe.

Nekem a Ság-hegyre tett túra tetszett a legjobban. Odafelé menet gyalogoltunk, ugyanis a tábor folyamán többször is így spóroltuk meg az útiköltség egy részét, amit aztán fagyira költöttünk. Séta közben sokat tudtunk beszélgetni, így jobban megismertük egymást.

A hegy lábától egy nagyon kedves bácsi vezetett bennünket, akinek ott a hegyen volt szülője. Elhaladtunk egy olyan ház mellett is, amelybe előző este belecsapott a villám, ilyet se láttunk még... A hegy tetejéhez közeledve egyre szebb volt a kilátás, ráadásul kaptunk kölcsön egy igen jó távcsövet is. Fent aztán megnéztük a kürtőt, és elolvastuk az ismeretterjesztő táblákat. A hegyen bográcsban készült finom ebédet kaptunk.

A tábor folyamán nagy népszerűsége telt szert a Rizikó nevű taktikai társasjáték, amit egy másik szobában ülve is meg lehetett tanulni a „nagy csend” miatt ☺. Bár a reggeli torna és az ebéd utáni csendes pihenő nem aratott hasonló sikert, szerintem mindenkinek jót tett egy kis pihenés, a tornázásról nem is beszélve.

A tábor közepe táján felkerült a falra egy nagy papír, az úgynevezett üzenőfal, amin elhelyeztek mindenkinek egy borítékot. Ezekbe aztán bárkinek lehetett üzenni mind pozitívumokat, mind építő jellegű kritikákat. A borítékokat azután a tábor végén felbontottuk, és mindenki eldönthette, hogy mit hoz nyilvánosságra.

Már régóta nem volt számháború, idén erre is sor került. Mindenkinek nagyon tetszett, több alkalommal is játszottunk az iskola udvarán. Köszönjük a szervezőknek!

Szerintem mindenki nagyon jól érezte magát a tábor alatt, új barátokat szerezhetett, vagy elmélyíthette már meglévő kapcsolatait, és vidáman érkezett meg a Kelenföldi vasútállomásra.

Köszönjük mindazoknak, akik sokat dolgoztak azon, hogy jó legyen ez a tábor!!!

V. L.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hétszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (H. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Alvincz Erzsébet (A. I.), Bata György (B. Gy.), Bodó Márton (B. M.),
Büki Dániel (B. D.), Kollányiné Dohán Judit (K. D. J.), Kraus Csanád (K. Cs.),
Misinczki István (M. I.), Nemesiné Zsolnay Orsolya (N. Zs. O.),
Sárkány György (S. Gy.), Vadas László (V. L.)

Fotók:

Bata György, Kraus Csanád, Maros Pál, Sárkány György

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

Plébániánk honlapján – www.szemere.plebania.hu – az egyéb híreken és aktualitásokon kívül a **Mustármag** régebbi számai is olvashatók!

KÖZÖSSÉG BAJORORSZÁGBAN

Gyerekeink olyan iskolába járnak ahol lehetőségük van a diákoknak cserekapcsolaton részt venni.

Így ismertük meg Stefant, aki egy kicsi dél-német faluból látogatott az elmúlt évben hozzánk. Miután tavaly nyáron Németországban jártunk, meglátogattuk családját, most pedig ők voltak néhány napig nálunk. Elég hamar kiderült, hogy nemcsak a gyerekek vannak szívesen egymás társaságában, hanem mi is nagyon szívesen beszélgetünk egymással. Meséltünk magunkról, a szemerei plébániai közösségről, programjainkról, közösségeinkről, a családi táborról stb. Mivel hívó, az egyházközségi életben aktívan résztvevő családról van szó, kértük őket, mondják el, hogyan működik Németországban egy egyházi közösség.

Ők egy kétezer lakosú faluban élnek (*Unterthingau – Allgäu*), ahol a lakosság túlnyomó része katolikus, és legalább heti rendszerességgel templomba járónak mondható.

A közösségi élet jelentős része a ministránsok köré szerveződik. Ebben a kis faluban 64 (!) ministráns van (lányok is), akiket 5 csoportba sorolnak. 12 gyerek van egy csoportban, beosztják őket a misékre (csütörtök, szombat, vasárnap). Ha valaki mégsem tudna ministrálni, akkor a gyerekek feladata a helyettesítés megoldása.

A kezdőket minden év novemberében egy ún. ministráns héten tanítják be. Minden hónap utolsó szombatján ministránsórát tartanak, ahol megbeszélik aktuális teendőiket.

Kétévente Rómába zarándokolnak a ministránsokkal, és az út költségeinek egy részét közösen igyekeznek megkeresni különböző módokon – pl. a családok süteményeket sütnek, amelyeket a vasárnapi mise után meg lehet vásárolni.

Egy másik nagyszerű ötlet volt, hogy megszervezték, hogy a ministránsok autótakarítást vállalnak, és ezt előre ki is plakátolták a faluban. Már most kezdik szervezni a 2016 július utolsó hetében megrendezésre kerülő Varsói Ifjúsági Találkozón való részvételt.

Temetésen és esküvőkön is szolgálnak a gyerekek, de akkor kisebb létszámban vannak jelen.

A kicsi, 4 év alatti gyerekeknek havonta egyszer miseidőben gyerekvasárnapot szerveznek. Anyukák készülnek történetek eljátszásával, színezőkkel, stb. A nagyobb gyerekek körében népszerűek a sátortáborok, tábortüzek, éneklések, focitornák, egyéb sportversenyek.

Idősebbek és anyukák alkotják a felnőtt kórust, ők akár napközbeni eseményeken is énekelnek. Fontos, hogy olyan programokat tudjanak szervezni, hogy minden korosztály találjon a maga számára vonzót, amibe be tud kapcsolódni.

Természetesen nem csak az egyházi életről beszélgettünk... A sok minden más téma közül kiemelném egymás konyhájának, főzési szokásainak megismerését, aminek eredményeként szívesen adom közre egy finom süti receptjét – csak egyet kell hozzá lapozni!

SZILVÁSLEPÉNY BAJOR MÓDRA

Hozzávalók a kelt tésztához: 250 ml tej, 80 g vaj, ½ kocka élesztő, 500 g liszt, 80 g cukor, 1 citrom reszelt héja, 1 csipet só, 1 tojás

Hozzávalók a gyümölcssterítéshez: kb. 1,2 kg szilva

Hozzávalók a cukorszóráshoz: 150 g liszt, 150 g cukor, 1 teáskanál fahéj, 2 evőkanál kókuszreszelék, 180 g vaj

A tejet melegítsük fel a vajjal együtt, és oldjuk fel benne az élesztőt. A tészta többi összetevőjét keverjük össze egy tálban. Az élesztős tejes tésztát jól összekeverjük, megdagasztjuk, majd meleg helyen letakarva 30 percig kelni hagyjuk. Közben megmossuk, kimagozzuk és félbevágjuk a szilvát, majd a félbevágott szilvafeleket belül behasítjuk,

hogy szépen a tésztára helyezhetőek legyenek. A tésztát egy mély, zsírozott-lisztezett tepsibe tesszük, majd amilyen sűrűn csak lehet, beborítjuk szilvával. A cukorszórást hozzávalóit összekeverjük, egyenletesen a szilvára szórjuk, majd az egészet légkeverés mellett, 160 °C-on cca. 25–30 percig sütjük.

Jó étvágyat kívánván hozzá: **K. L. M.**

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **augusztus 31. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén a nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;

■ **szeptember 1. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **szeptember 5. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;

■ **szeptember 6. szombat:** elsőszombat, a rózsafüzér 17:15, a szentmise 18 órakor kezdődik;

■ **szeptember 13. szombat:** Fatimai imaest az Erzsébet-telepi templomban. 17 órakor rózsafüzér, 18 órakor szentmise;

■ **szeptember 28. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén a nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;

■ **szeptember 29. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **szeptember 1. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **október 3. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;

■ **október 4. szombat:** elsőszombat, a rózsafüzér 17:15, a szentmise 18 órakor kezdődik;

■ **október 13. hétfő:** a Fatimai Szűzanya emléknapja a Főplébánián lesz. 17 órakor rózsafüzér, 18 órakor szentmise.

■ **október 26. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén a nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;

■ **október 27. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **október hónap** a Szűzanya hónapja, ezért a hétköznap reggeli szentmisék után és az esti szentmisék előtt közösen imádkozzuk a rózsafüzért Szűz Mária tiszteletére.

ELŐRE HIRDETJÜK

■ **október 19. vasárnap:** missziós vasárnap lévén e napi perselyadományainkat a missziók javára továbbítjuk;

■ **november 1. szombat, Mindenszentek ünnepe:** mivel kötelező, parancsolt ünnepről van szó, reggel ½ 8-kor és este 6 órakor is lesz szentmise, hogy mindenki el tudjon jutni misére.